

Άρθρο 5
Έκταση Εφαρμογής

Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων και αυτού, εφαρμόζονται ανάλογα και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (Α' 276).

Άρθρο 6
Έναρξη Ισχύος

Οι διατάξεις του παρόντος ισχύουν από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν διαφορετικά ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις.

Αθήνα 25 Μαΐου 2015

**Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ

**Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ

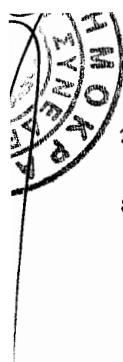
**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΟΥΡΑΕΤΗΣ»

Ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Μιχαήλ Ζυμής διατύπωσε την ακόλουθη έγγραφη γνώμη :

«Εισάγουμε ενώπιον της Ολομέλειας του Σώματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 1 περ. γ' του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 (ΦΕΚ Α' 52), το σχέδιο νόμου «Ρύθμιση συνταξιοδοτικών θεμάτων του Δημοσίου και

άλλες διατάξεις», προκειμένου να προκληθεί η γνωμοδότησή της, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος, και εκθέτουμε τα ακόλουθα:

Επί του άρθρου 1: Τροποποιούνται διατάξεις του π.δ. 169/2007.

Ειδικότερα:

παρ. 1 α και β: Πρόκειται για ευνοϊκές ρυθμίσεις, επί της ουσίας των οποίων δεν έχουμε παρατηρήσεις. Επισημαίνεται, όμως, ως προς την περ. α της παραγράφου αυτής ότι στη φράση «Στο τέλος της άρθρου 1 (...)» έχει τεθεί εκ παραδρομής το θηλυκό οριστικό άρθρο «της», αντί του ορθού «του», στο οποίο και πρέπει να διορθωθεί.

παρ. 2 α και β: Η φράση της περ. α «(...) προστίθεται από 1-1-2015 εδάφιο ως εξής: (...)» θα πρέπει να αναδιατυπωθεί επί το ορθότερον ως εξής: «(...) προστίθεται εδάφιο, με χρονικό σημείο ενάρξεως της ισχύος του την 1-1-2015, ως εξής: (...).» Κατά τα λοιπά, επί της ουσίας της ρύθμισης δεν έχουμε παρατηρήσεις.

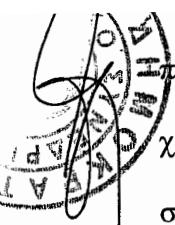
παρ. 3 α και β: Ρυθμίζονται ζητήματα υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών. Πρόκειται για ευνοϊκή ρύθμιση επί της οποίας δεν έχουμε παρατηρήσεις (βλ. σχετικώς και την από 26.11.2014 γνώμη μας, ενώπιον της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, επί της αιτήσεως αναιρέσεως του Ελληνικού Δημοσίου περί αναιρέσεως της 2382/2014 αποφάσεως του II Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου).

παρ. 4 α, β και γ: Επί της ουσίας της ρύθμισης δεν έχουμε παρατηρήσεις. Επισημαίνεται όμως ότι, αναφορικώς προς την πρόβλεψη της παρ. 4 β, ενώ η

σκοπούμενη αναπροσαρμογή των συντάξεων γίνεται μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, τα οικονομικά αποτελέσματα αυτής (της αναπροσαρμογής) αρχίζουν από την πρώτη του επομένου της δημοσίευσης του νόμου αυτού μήνα. Έτσι, όμως, τα επερχόμενα οικονομικά αποτελέσματα ανατρέχουν σε χρόνο προγενέστερο της υποβολής της αίτησης.

παρ. 5 α και β: Επί των ρυθμίσεων της παρ. 5 α, με τις οποίες προστίθενται στους χρόνους άδειας άνευ αποδοχών που μπορεί να αναγνωρισθούν ως συντάξιμοι και αυτοί των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 51, του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 53 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν. 3528/2007, ΦΕΚ Α' 26) και των άρθρων 93 και 182 του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87), επισημαίνεται ότι, σε αντίθεση με τα αναγραφόμενα στην αιτιολογική έκθεση, στο κείμενο της ρύθμισης δεν τίθεται ως προϋπόθεση για την αναγνώριση των χρόνων η καταβολή των αναλογουσών ασφαλιστικών εισφορών. Περαιτέρω, επί της παρ. 5 β παρατηρείται ότι η προτεινόμενη αντικατάσταση του τελευταίου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 11 του π.δ. 169/2007 («Κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο, με τον τίτλο "Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων" των διατάξεων που ισχύουν για την απονομή των πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων. », ΦΕΚ Α' 210) που ορίζει ότι: «Οι τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι που έλαβαν υποτροφία από το Κράτος και απολύθηκαν θεωρούνται ότι διατελούν σε εκπαιδευτική άδεια, εφόσον μετά τη λήξη της υποτροφίας τους προσλήφθηκαν πάλι στην ίδια ή άλλη δημόσια υπηρεσία και ο χρόνος που διανόθηκε κατ' αυτό τον τρόπο λογίζεται σαν συντάξιμος με τον περιορισμό του

 πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής.», έχουσα ως περιεχόμενο «Ο ανωτέρω χρόνος σπουδών αναγνωρίζεται ως συντάξιμος εφόσον ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει χρόνο ασφάλισης 12 ετών», δεν τελεί σε νομική και λογική αλληλουχία και πρέπει να αναδιατυπωθεί. Και τούτο διότι το προς αντικατάσταση εδάφιο κάνει λόγο για χρόνο υποτροφίας ο οποίος, θεωρούμενος ως χρόνος εκπαιδευτικής άδειας, αναγνωρίζεται ως συντάξιμο, με τον περιορισμό του πρώτου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 11 του π.δ. 169/2007 (μέχρι μία πενταετία), ενώ η προτεινόμενη αντικατάσταση αφορά "χρόνο σπουδών", περίπτωση που ρυθμίζεται μόνο από το τρίτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου στο τέλος του οποίου προβλέπεται ότι: «Ο ανωτέρω χρόνος σπουδών αναγνωρίζεται ως συντάξιμος εφόσον ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει υπηρεσία 12 ετών».

παρ. 6 α: Με την προτεινόμενη ρύθμιση προστίθεται στην παρ. 1 του άρθρου 12 του π.δ. 169/2007, που φέρει τον τίτλο «Συντάξιμη υπηρεσία που προσμετρείται», περίπτωση νβ σύμφωνα με την οποία λογίζεται συντάξιμος και προσμετράται και ο χρόνος προσωρινής κράτησης ή φυλάκισης που εκτίθηκε μέχρι την έναρξη ισχύος του ν. 2510/1997 (ΦΕΚ Α' 136) για τα αδικήματα της ανυπακοής ή της ανυποταξίας του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα από στρατεύσιμους που αρνήθηκαν την εκπλήρωση της στρατιωτικής τους υπηρεσίας επικαλούμενοι τις θρησκευτικές ή ιδεολογικές τους πεποιθήσεις. Επί της ρύθμισης αυτής επισημαίνεται ότι, ενώ στο τελευταίο εδάφιο της προσθήκης προβλέπεται ότι για την αναγνώριση του χρόνου προσωρινής κράτησης ή φυλάκισης ισχύουν οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 4 του άρθρου 17 του

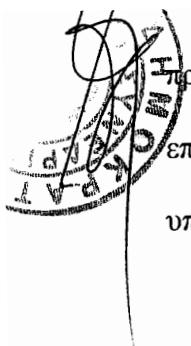
v. 3865/2010, δεν καθορίζεται περαιτέρω ο τρόπος πιστοποίησης του λόγου άρνησης εκπλήρωση της στρατιωτικής υπηρεσίας (επίκληση θρησκευτικών ή ιδεολογικών πεποιθήσεων), ο οποίος επίσης αποτελεί προϋπόθεση αναγνώρισης του χρόνου αυτού ως συντάξιμου (πρβλ. άρθρο 62 v. 3421/2005, ΦΕΚ Α' 302).

παρ. 6 β: Πρόκειται για ρύθμιση επί της ουσίας της οποίας δεν έχουμε παρατηρήσεις. Επισημαίνεται, όμως, ότι στο ανάμεσα στις φράσεις «Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.)» και «Στην περίπτωση», έχει τεθεί εκ παραδρομής ως σημείο στίξης το κόμμα αντί της τελείας.

παρ. 7: Πρόκειται για ρύθμιση, επί της οποίας δεν έχουμε παρατηρήσεις.

παρ. 8 α: Με την προτεινόμενη αντικατάσταση επιχειρείται, κατά τρόπο αδόκιμο νομοτεχνικά, η διεύρυνση του υποκειμενικού πεδίου της παρ. 1 του άρθρου 41 του π.δ. 169/2007, που αναφέρεται μόνο σε στρατιωτικούς, εις τρόπον ώστε να εμπίπτουν στην έννοια αυτών και πρόσωπα που υπηρετούν στο Λιμενικό ή στο Πυροσβεστικό Σώμα ή στην Ελληνική Αστυνομία. Τούτο συνάγεται ευθέως από τη φραστική διατύπωση του κειμένου της προτεινόμενης ρύθμισης που ορίζει ότι «(...) για όσα από τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου υπηρετούν στο Λιμενικό ή στο Πυροσβεστικό Σώμα ή στην Ελληνική Αστυνομία.», μολονότι η προηγούμενη παράγραφος αναφέρεται μόνο σε στρατιωτικούς.

παρ. 8 β: Επί της ρύθμισης αυτής επισημαίνεται ότι η σκοπούμενη αναπροσαρμογή των συντάξεων γίνεται μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, τα οικονομικά αποτελέσματα αυτής (της αναπροσαρμογής) αρχίζουν από την

πρώτη του επομένου της δημοσίευσης του νόμου αυτού μήνα. Έτσι, όμως, τα επερχόμενα οικονομικά αποτελέσματα ανατρέχουν σε χρόνο προγενέστερο της υποβολής της αίτησης (βλ. και ανωτέρω άρθρο 1 παρ. 4 β).

παρ. 9: Πρόκειται για ρύθμιση επί της οποίας έχει γνωμοδοτήσει θετικώς η Ολομέλεια με τα πρακτικά της 2ης Ειδικής Συνεδρίασης της 29ης Οκτωβρίου 2014. Με τη ρύθμιση αυτή το, τεθέν με την υποπαράγραφο Β.2 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (ΦΕΚ Α' 222), γενικό όριο ηλικίας συνταξιοδότησης του 67ου έτους καταλαμβάνει και τους συνταξιοδοτούμενους βάσει του άρθρου 1 παρ. 1 β του π.δ. 169/2007.

παρ. 10: Πρόκειται για ρύθμιση, επί της οποίας δεν έχουμε παρατηρήσεις.

παρ. 11: Η προτεινόμενη προσθήκη εδαφίου στο άρθρο 60 παρ. 1 του π.δ. 169/2007 για την αύξηση του προβλεπόμενου χρονικού ορίου των τριών ετών από την έκδοση της σχετικής συνταξιοδοτικής πράξης ή απόφασης σε πέντε (5) έτη για τις περιπτώσεις αναγνώρισης αναδρομικών οικονομικών δικαιωμάτων κατά τον κανονισμό ή ανακαθορισμό συντάξεων βάσει των διατάξεων περί διαδοχικής ασφάλισης κρίνεται δικαιολογημένη. Και τούτο διότι, ενόψει της αύξησης των συνταξιοδοτικών αιτήσεων τα τελευταία έτη και της μεσολάβησης περισσοτέρων ασφαλιστικών φορέων για τον προσδιορισμό του τελικού ποσού σύνταξης στις περιπτώσεις διαδοχικής ασφάλισης, η αναδρομικότητα των συντάξεων αυτών είναι δυνατόν να ανάγεται πέραν της προβλεπόμενης τριετίας. Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι κατ' ορθή νομοτεχνική

διατύπωση πρέπει στο κείμενο της ρύθμισης να προστεθεί ανάμεσα στις λέξεις «αναδρομικών» και «που προκύπτουν» η φράση «οικονομικών δικαιωμάτων».

παρ. 12: Επί της ουσίας της προτεινόμενης αντικατάστασης δεν έχουμε παρατηρήσεις. Επισημαίνεται όμως ότι στο κείμενο της αντικατασταθησόμενης διατάξεως αναγράφεται η φράση «στην παράγραφο 2β» και όχι, ως αναφέρεται στην προτεινόμενη ρύθμιση, «της παραγράφου 2β» και επομένως η αντικατάστασή της πρέπει να γίνει με τη φράση «στην παράγραφο 2α»

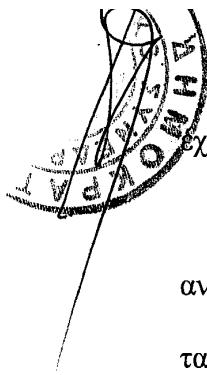
Επί του άρθρου 2: Ρυθμίζονται διάφορα συνταξιοδοτικά θέματα.

Ειδικότερα:

παρ. 1 α, β και γ: Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επαναδιατυπώνονται οι διατάξεις της περίπτωσης β της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν. 2084/1992, ώστε να ο έλεγχος της συνδρομής των προϋποθέσεων για την καταβόλη συντάξεων σε επιζώντες συζύγους, σε περιπτώσεις θανάτου υπαλλήλου ή στρατιωτικού που έχει ασφαλιστεί από 1-1-1993 και μετά, να μην στηρίζεται στην υποκειμενική κρίση του αποφασίζοντος οργάνου, αλλά σε αντικειμενικά κριτήρια.

παρ. 1 δ: Πρόκειται για ευνοϊκή ρύθμιση, επί της οποίας δεν έχουμε παρατηρήσεις.

παρ. 2: Η προτεινόμενη τροποποίηση κατέστη επιβεβλημένη μετά την ισχύ των διατάξεων των άρθρων 1, 2 και 24 του ν. 4002/2011 (ΦΕΚ Α' 195).

παρ. 3 α και β: Πρόκειται για ευνοϊκή ρύθμιση, επί της οποίας δεν έχουμε παρατηρήσεις.

παρ. 3 γ: Επί της ρύθμισης αυτής επισημαίνεται ότι η σκοπούμενη αναπροσαρμογή των συντάξεων γίνεται μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, τα οικονομικά αποτελέσματα αυτής (της αναπροσαρμογής) αρχίζουν από την πρώτη του επομένου της δημοσίευσης του νόμου αυτού μήνα. Έτσι, όμως, τα επερχόμενα οικονομικά αποτελέσματα ανατρέχουν σε χρόνο προγενέστερο της υποβολής της αίτησης (βλ. και ανωτέρω άρθρο 1 παρ. 4 β και 8 β)

παρ. 4 α: Με τη ρύθμιση αυτή επιδιώκεται η μη περαιτέρω περικοπή του ποσού της σύνταξης των εργαζομένων συνταξιούχων του Δημοσίου, λόγω της επελθούσας μείωσης του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, από 01.01.2012 και μετά.

παρ. 4 β: Πρόκειται για ευνοϊκή ρύθμιση, επί της οποίας δεν έχουμε παρατηρήσεις.

παρ. 5 α: Η διάταξη αυτή, με την οποία καταργείται ο κατ' έτος προσδιορισμός, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, του μεγέθους και των κριτηρίων του δείγματος των ελέγχων που διενεργεί η Διεύθυνσης Μεταβολών και Δειγματοληπτικών Ελέγχων επί των Πολιτικών, Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων, εκφεύγει της κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος γνωμοδοτικής αρμοδιότητας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως μη συνταξιοδοτική.

παρ. 5 β: Με την προτεινόμενη ρύθμιση εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οικονομικών να ρυθμίσει τον τρόπο, το χρόνο και τη διαδικασία καταβολής αναδρομικών ποσών συντάξεων, για την αποφυγή αιφνιδιασμού του

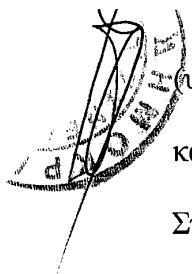
κρατικού προϋπολογισμού από τη δαπάνη που συνεπάγεται η συμμόρφωση σε εκδοθείσες δικαστικές αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου με τις οποίες αποφασίστηκε η κατ' αύξηση αναπροσαρμογή βουλευτικών συντάξεων σύμφωνα με τις αποδοχές των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων από 1.1.2008, όπως αυτές ανέγηθηκαν με το άρθρο 57 του ν. 3691/2008.

παρ. 6 και 7: Πρόκειται για ρυθμίσεις επί των οποίων έχει γνωμοδοτήσει θετικώς η Ολομέλεια με τα πρακτικά της 2ης Ειδικής Συνεδρίασης της 29ης Οκτωβρίου 2014.

Επί του άρθρου 3: Ρυθμίζονται συνταξιοδοτικά θέματα υπαλλήλων του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων - Ο.Δ.Α.Ζ..

Ειδικότερα:

Με τις ρυθμίσεις αυτές προτείνεται η κατάργηση του ν.δ. 2487/1953 («Περί απονομής συντάξεως των υπαλλήλων του Οργανισμού Δημοσίας Αντιλήψεως Ζακύνθου», ΦΕΚ Α' 198), και η υπαγωγή του, διορισθέντος έως 31.12.2010, τακτικού - νυν και πρώην - προσωπικού του Οργανισμού Δημόσιας Αντιληψης Ζακύνθου (Ο.Δ.Α.Ζ.), όπως αυτός μετονομάστηκε σε «Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων» (άρθρο 9 παρ. 3 περ. στ ν. 4109/2013, ΦΕΚ Α' 47) και εν συνεχείᾳ σε «Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων - Ο.Δ.Α.Ζ.» (άρθρο 55 παρ. 1 ν. 4301/2014, ΦΕΚ Α' 223), στην ασφάλιση του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (άρθρο 11 ν.δ. 4277/1962, ΦΕΚ Α' 191). Επισημαίνεται ότι ταυτόσημες ρυθμίσεις με τις προτεινόμενες, με αντίστοιχη, μάλιστα, λεκτική διατύπωση

υπαγωγή νυν και πρώην προσωπικού Ο.Δ.Α.Ζ. στο Ειδικό Συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, κατάργηση ν.δ. 2487/1953, υπαγωγή στο Ειδικό Συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ των ήδη καταβαλλόμενων βάσει του ν.δ. 2487/1953 συντάξεων), έχουν περιληφθεί στις παραγράφους 2 έως και 7 του άρθρου 55 του ν. 4301/2014.

Επί του άρθρου 4: Ρυθμίζονται συνταξιοδοτικά θέματα υπαλλήλων του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων - Ο.Δ.Α.Ζ..

Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις προτείνεται : α) η υπαγωγή του προσωπικού του πρώην Ταμείου Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ) που μεταφέρθηκε ή μετατάχθηκε στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ), στο Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ) ή σε θέσεις άλλων υπηρεσιών και είχε διατηρήσει το προηγούμενο καθεστώς ασφάλισης, στην ασφάλιση του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (άρθρο 11 ν.δ. 4277/1962, ΦΕΚ Α' 191), β) η επιβάρυνση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τις ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις των συνταξιούχων του πρώην ΤΑΔΚΥ και γ) η μεταφορά των καταβληθεισών στους προηγούμενους ασφαλιστικούς φορείς εισφορών εργαζομένου και εργοδότη στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, μετά από αναλογιστική μελέτη της Διεύθυνσης Αναλογιστικών Μελετών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Επί του άρθρου 5: Με το άρθρο αυτό καθορίζεται η έκταση εφαρμογής των διατάξεων των προηγουμένων άρθρων και για τους υπαλλήλους άλλων φορέων (Ο.Τ.Α., Ο.Σ.Ε. κλπ), χωρίς να εμπεριέχεται σε αυτό άλλη αυτοτελής

ρύθμιση. Επομένως, πρόκειται περί ανάλογης εφαρμογής των διατάξεων μόνο των προηγούμενων αυτού ἀρθρων (1 ἑως 4) και όχι και τούτου (ἀρθρου 5), ως αναγράφεται στο κείμενο. Ως εκ τούτου, πρέπει η εισαγωγική φράση της διάταξης να αναδιατυπωθεί με απάλειψη της φράσης «και αυτού», ως εξής: «Οι διατάξεις των προηγούμενων ἀρθρων, εφαρμόζονται ανάλογα και (...).».

Επί του ἀρθρου 6: Δεν έχουμε παρατηρήσεις.

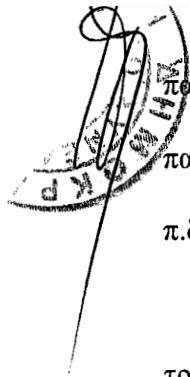
Αθήνα, 3 Ιουνίου 2015

**Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας
στο Ελεγκτικό Συνέδριο
ΜΙΧΑΗΛ ΖΥΜΗΣ»**

Ο Σύμβουλος Κωνσταντίνος Κωστόπουλος εισηγείται ως ακολούθως:

Α. Γενικές νομοτεχνικές παρατηρήσεις που αφορούν όλο το νομοσχέδιο.

1. Από νομοτεχνική ἀποψη είναι σημαντικό να εξετάζεται αν ορισμένες ή και όλες οι προτεινόμενες ρυθμίσεις μπορεί να ενταχθούν στο υφιστάμενο δίκαιο. Ως γνωστό οι αποσπασματικές ρυθμίσεις οδηγούν σε πολυνομία, σύγχυση αρμοδιοτήτων, ανασφάλεια δικαίου και εν τέλει στη μη εφαρμογή ή την πλημμελή εφαρμογή του νόμου. Κατά συνέπεια οι διατάξεις που τροποποιούν ή συμπληρώνουν το υφιστάμενο δίκαιο πρέπει να εντάσσονται στο οικείο νομοθέτημα, εκτός αν είναι αυτοτελείς και ρυθμίζουν για πρώτη φορά κάποιο αντικείμενο. Ειδικότερα, η περ. α' της παρ. 4 του ἀρθρου 2 μπορεί να αποτελέσει

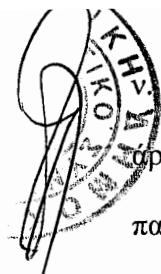
παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 3865/2010, (Α' 120), όπως ισχύει. Ενδεχομένως, η παρ. 7 του άρθρου 2 μπορεί να αποτελέσει παρ. 14 του άρθρου 59 του π.δ. 169/2007.

2. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου επιχειρείται η τροποποίηση διατάξεων της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, που περιέχονται τόσο στον Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007, Α' 210), αλλά και σε άλλους ειδικούς νόμους. Η ύπαρξη συνταξιοδοτικού περιεχομένου διατάξεων σε νομοθετήματα εκτός των συνταξιοδοτικών κωδίκων, διασπά τη μεθοδολογική ενότητα που πρέπει να διέπει τις ρυθμίσεις του και καθιστά ασύνδετη και αποσπασματική τη δομή του συνταξιοδοτικού δικαίου. Η κωδικοποίηση του συνόλου της νομοθεσίας που αφορά συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις του Δημοσίου θα βοηθήσει τους εφαρμοστές του δικαίου αυτού, θα αποκαταστήσει εγγενείς αντιφάσεις που έχουν παρεισφρήσει στις διατάξεις του και θα άρει ερμηνευτικά ζητήματα που γεννά το πολυδαίδαλο των ρυθμίσεών του.

3. Στο άρθρο 1, το οποίο εκτείνεται σε τρεις σχεδόν σελίδες, τροποποιούνται, κατά τον τίτλο του, διατάξεις του π.δ. 169/2007 (Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων), ενώ στο άρθρο 2, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ρυθμίσεις διαφόρων συνταξιοδοτικών θεμάτων» θεσπίζονται ή τροποποιούνται συνταξιοδοτικές διατάξεις. Ενδεχόμενη κατάτμηση των δύο αυτών άρθρων σε περισσότερα επιμέρους άρθρα, με τίτλους ενδεικτικούς του περιεχομένου τους, που θα περιλαμβάνονται σε ένα νέο κεφάλαιο με τίτλο «ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' Συνταξιοδοτικά θέματα του Δημοσίου» θα βοηθήσει τον

ερμηνευτή και εφαρμοστή του στην εύκολη ανεύρεση των ρυθμίσεων και των τροποποιήσεων που εισάγονται. Ειδικότερα, οι δώδεκα (12) παράγραφοι του άρθρου 1 του σχεδίου νόμου μπορεί να αποτελέσουν τα παρακάτω άρθρα με τους εξής τίτλους: η παρ. 1 ως «Άρθρο 1 Τροποποίηση άρθρου 1 του π.δ. 169/2007 (Α' 210)», η παρ. 2 ως «Άρθρο 2 Τροποποίηση άρθρων 5 και 31 του π.δ. 169/2007», οι παρ. 3 και 4 ως «Άρθρο 3 Τροποποίηση παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 169/2007», η παρ. 5 ως «Άρθρο 4 Τροποποίηση παρ. 6 του άρθρου 11 του π.δ. 169/2007», η παρ. 6 ως «Άρθρο 5 Τροποποίηση παρ. 1 του άρθρου 12 του π.δ. 169/2007», η παρ. 7 ως «Άρθρο 6 Τροποποίηση παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 169/2007», η παρ. 8 ως «Άρθρο 7 Τροποποίηση παρ. 2 του άρθρου 41 του π.δ. 169/2007», η παρ. 9 ως «Άρθρο 8 Τροποποίηση παρ. 14 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007», η παρ. 10, ως «Άρθρο 9 Τροποποίηση παρ. 1 του άρθρου 57Α του π.δ. 169/2007», η παρ. 11, ως «Άρθρο 10 Τροποποίηση παρ. 1 του άρθρου 60 του π.δ. 169/2007» και η παρ. 12, ως «Άρθρο 11 Τροποποίηση παρ. 12 του άρθρου 66 του π.δ. 169/2007». Εξάλλου, οι επτά (7) παράγραφοι του άρθρου 2 μπορεί να αποτελέσουν, στη συνέχεια, τα ακόλουθα άρθρα, με τους εξής τίτλους: η παρ. 1, ως «Άρθρο 12 Τροποποίηση άρθρου 11 του ν. 2084/1992 (Α' 165)», η παρ. 2, ως «Άρθρο 13 Τροποποίηση παρ. 11 του άρθρου 5 του ν. 2703/1999 (Α' 72)», η παρ. 3, ως «Άρθρο 14 Συνταξιοδοτικά θέματα Διοικητών και Υποδιοικητών Ν.Π.Δ.Δ. και φορέων Κεφ. Α' του ν. 3429/2005», η περ. α' της παρ. 4 μπορεί να αποτελέσει παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 3865/2010, (Α' 120), όπως ισχύει, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στη σκέψη 1 της παρούσας εισήγησης, ως «Άρθρο 15 Τροποποίηση άρθρου 10 του

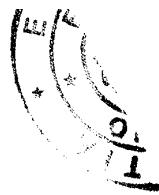

3865/2010», η περ. β' της παρ. 4, ως «Άρθρο 16 Τροποποίηση παρ. 1 του άρθρου 21 του ν. 3865/2010», η περ. α' της παρ. 5, ως «Άρθρο 17 Τροποποίηση παρ. 16 του άρθρου 6 του ν. 4002/2011 (Α' 180)», η περ. β' της παρ. 5 ως «Άρθρο 18 Ρύθμιση καταβολής αναδρομικών σε συνταξιούχους του ν.δ. 99/1974», η παρ. 6, ως «Άρθρο 19 Γνωματεύσεις Υγειονομικών Επιτροπών ΚΕΠΑ», η παρ. 7 είτε ως «Άρθρο 20 Παρακράτηση ασφαλιστικών εισφορών», είτε, σύμφωνα με όσα ελέχθησαν στη σκέψη 1 «Άρθρο 20 Τροποποίηση άρθρου 59 π.δ. 169/2007».

4.a. Όταν με τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου τροποποιούνται διατάξεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (π.δ. 169/2007) και άλλων νόμων, που έχουν ήδη τροποποιηθεί με άλλα νομοθετικά κείμενα, αρκεί να αναγράφεται στις αναφερόμενες διατάξεις η φράση «όπως ισχύει». Αναλυτική αναφορά στις διατάξεις που τις έχουν τροποποιήσει δεν απαιτείται στο κείμενο του σχεδίου νόμου και ενδεχομένως να δημιουργήσει ερμηνευτικά ζητήματα αν δεν αναφερθούν όλες οι τροποποιήσεις ή παραληφθούν άλλες. Για διευκόλυνση του ερμηνευτή αρκεί να αναγράφονται οι διάφορες αυτές τροποποιήσεις στην αιτιολογική έκθεση που συνοδεύει το νομοσχέδιο.

β. Όπου αναγράφεται η φράση «σε περίπτωση που» ενδείκνυται να αντικαθίσταται με το υποθετικό «αν». Η γενική απόλυτος να αποφεύγεται (βλ. στην παρ. 7 άρθρου 1 η φράση «μη λαμβανομένης», η οποία μπορεί να αναλυθεί στην φράση «και δεν λαμβάνεται υπόψη», με τροποποίηση της σχετικής σύνταξης), ενώ ο τόνος του επιθέτου στη γενική πτώση, όταν προσδιορίζει ουσιαστικό, δεν ανεβαίνει στην παραλήγουσα αλλά τονίζεται κανονικά

(επόμενου μήνα και όχι επομένου μήνα, ενώ λέγεται του επομένου, όταν δεν συνοδεύει ουσιαστικό).

B. Επί του άρθρου 1

Με τις δώδεκα (12) παραγράφους του άρθρου 1 τροποποιούνται διατάξεις του π.δ. 169/2007.

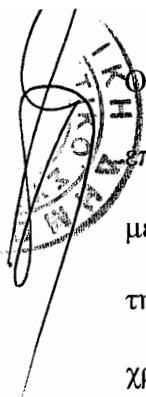
1. A. Στην περ. α' της παρ. 1 στη φράση «Στο τέλος της άρθρου ...» έχει τεθεί εκ παραδρομής το θηλυκό οριστικό άρθρο «της», αντί του ορθού «του».

B. Αναγράφεται «... με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 17 του άρθρου 4 του ν. 3513/2006 (Α' 265)». Οι αναφερόμενες διατάξεις τροποποιούν την παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 3408/2005 (Α' 272), οι οποίες πρέπει να αναγραφούν στο κείμενο του νομοσχεδίου, με την προσθήκη της φράσης «όπως ισχύουν», αντικαθιστώντας τις διατάξεις της παρ. 17 του άρθρου 4 του ν. 3513/2006 (Α' 265), οι οποίες μπορούν να αναγραφούν στην αιτιολογική έκθεση.

2. A. Στην παρ. 2 η φράση της περ. α' «... προστίθεται από 1-1-2015 εδάφιο ως εξής: (...»), πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: «... προστίθεται εδάφιο, με χρονικό σημείο έναρξης της ισχύος του την 1-1-2015, ως εξής: ...».

B. Μετά τη φράση «του π.δ. 169/2007» να τεθεί η φράση «όπως ισχύει».

3. Στην περ. α' της παρ. 3 του νομοσχεδίου αντί της φράσης «του κλάδου Εμπορικών Οικονομικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών» να αναγραφεί η φράση «του κλάδου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών», σύμφωνα με την ορολογία που χρησιμοποιείται στην περ. η' της παρ. 1 του άρθρου 65 του ν. 3566/2007 «Κύρωση ως Κάδικα του

«Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών» (Α' 117), ενώ η φράση «και για το επιστημονικό προσωπικό της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας» να αντικατασταθεί με τη φράση «και για τους υπαλλήλους του Κλάδου Επιστημονικού Προσωπικού της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας», σύμφωνα με την ορολογία που χρησιμοποιείται στην περ. ζ' της παρ. 1 του άρθρου 65 του ως άνω ν. 3566/2007. Εξάλλου, η «Ειδική Νομική Υπηρεσία Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων» δεν αναφέρεται ως οργανωτική ενότητα στον ισχύοντα Οργανισμό του Υπουργείου Εξωτερικών. Εάν σκοπός της εν λόγω διάταξης του νομοσχεδίου είναι να ρυθμίσει περιπτώσεις ήδη συνταξιούχων της εν λόγω Υπηρεσίας να αναγραφεί η φράση «της πρώην Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων».

4. Με την περ. β' της παρ. 4 του σχεδίου νόμου ορίζεται ρητά ότι «τα οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του επομένου της δημοσίευσης του νόμου αυτού μήνα». Κατ' αυτό τον τρόπο ρυθμίζεται κατ' αντικειμενικό και απρόσωπο τρόπο η επέλευση των οικονομικών αποτελεσμάτων, αποσυνδέονται δε τα αποτελέσματα αυτά από την υποκειμενική στάση του ενδιαφερόμενου που εκδηλώνεται με την υποβολή αίτησης, η οποία όμως απαιτείται για την έναρξη της διαδικασίας στη συνταξιοδοτική διοίκηση. Κατά τον ίδιο ορθό τρόπο ρυθμίζονται τα ίδια θέματα στην περ. β' της παρ. 8 του άρθρου 1 και στην περ. γ' της παρ. 3 του άρθρου 2.

5. A. Στην περ. α' της παρ. 5 αντί της φράσης «... της άδειας των διατάξεων ...» να τεθεί «... της άδειας που προβλέπεται στις διατάξεις ...» Επίσης, στην ίδια περ. α', σε αντίθεση με όσα αναγράφονται στην αιτιολογική έκθεση, στο κείμενο της ρύθμισης δεν τίθεται ως προϋπόθεση για την

(7) *

αναγνώριση ως συνταξίμων των χρονικών διαστημάτων που καθορίζονται, η καταβολή των αναλογουσών ασφαλιστικών εισφορών. Μπορεί να υποστηριχθεί ότι η παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 3865/2010 που ορίζει ότι «Η αναγνώριση και εξαγορά των χρόνων της προηγούμενης παραγράφου διενεργείται σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 17 του ν. 2084/1992»- όπου «προηγούμενη περίπτωση» μπορεί να θεωρηθεί η παρ. 6 του π.δ. 169/2007, αλλά και η παρ. 1 του ν. 3865/2010 - καλύπτει και την περίπτωση της περ. α' του σχεδίου νόμου. Προκειμένου όμως να αποφευχθούν ερμηνευτικά ζητήματα προτείνεται όπως προστεθεί τελευταίο εδάφιο στην περ. α' και πριν τα κλείσουν τα εισαγωγικά ως εξής: «Σε όλες τις περιπτώσεις αυτές η αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου πραγματικής υπηρεσίας, διενεργείται με την προϋπόθεση της καταβολής από τον υπάλληλο των προβλεπόμενων ασφαλιστικών εισφορών»

B. Με την περ. β' της παρ. 5 προτείνεται η αντικατάσταση του τελευταίου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 11 του π.δ. 169/2007 («Κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο, με τον τίτλο "Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων" των διατάξεων που ισχύουν για την απονομή των πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων», Α' 210) που ορίζει ότι: «Οι τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι που έλαβαν υποτροφία από το Κράτος και απολύθηκαν θεωρούνται ότι διατελούν σε εκπαιδευτική άδεια, εφόσον μετά τη λήξη της υποτροφίας τους προσλήφθηκαν πάλι στην ίδια ή άλλη δημόσια υπηρεσία και ο χρόνος που διανύθηκε κατ' αυτό τον τρόπο λογίζεται σαν συντάξιμος με τον περιορισμό του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής», με τη εξής ρύθμιση:

«Ο ανωτέρω χρόνος σπουδών αναγνωρίζεται ως συντάξιμος εφόσον ο

ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει χρόνο ασφάλισης 12 ετών». Η προτεινόμενη ρύθμιση δεν τελεί σε νομική και λογική αλληλουχία με τις ρυθμίσεις της παρ. 6, διότι το προς αντικατάσταση εδάφιο κάνει λόγο για χρόνο υποτροφίας ο οποίος, θεωρούμενος ως χρόνος εκπαιδευτικής άδειας, αναγνωρίζεται ως συντάξιμος, με τον περιορισμό του πρώτου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 11 του π.δ. 169/2007 (μέχρι μία πενταετία), ενώ η προτεινόμενη αντικατάσταση αφορά «χρόνο σπουδών», περίπτωση που ρυθμίζεται μόνο από το πέμπτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου 6 (όπως ισχύει μετά την τροποποίηση με την παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 3865/2010), στο τέλος του οποίου προβλέπεται ότι: «Ο ανωτέρω χρόνος σπουδών αναγνωρίζεται ως συντάξιμος εφόσον ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει υπηρεσία 12 ετών». Επειδή δεν γίνεται καμιά μνεία στην αιτιολογική έκθεση για την προτεινόμενη ρύθμιση, που θα μπορούσε να βοηθήσει στην κατανόηση του προβλήματος που έχει δημιουργηθεί (αποδεικνύεται και εξ αυτού του λόγου η πρακτική χρησιμότητα της αιτιολογικής έκθεσης), ενδεχομένως, η προτεινόμενη αντικατάσταση αφορά το πέμπτο εδάφιο της παρ. 6 του π.δ. 169/2007, όπως ισχύει, αντικαθιστώντας τη φράση «υπηρεσία 12 ετών» με τη φράση «χρόνο ασφάλισης 12 ετών». Αφού διευκρινισθεί ο σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης, να γίνουν οι ανάλογες προσαρμογές ή διορθώσεις στη διάταξη.

6. A. Στην περ. α' της παρ. 6 μετά τη φράση «Για την αναγνώριση του ανωτέρω χρόνου ισχύουν ...» να τεθεί η λέξη «αναλόγως» γιατί πρόκειται για αναλογική εφαρμογή διατάξεων που ρυθμίζουν άλλα θέματα.

B. Η ρύθμιση της περ. α' δεν περιέχει ρύθμιση για τον τρόπο πιστοποίησης του λόγου άρνησης εκπλήρωσης της στρατιωτικής υπηρεσίας (επίκληση θρησκευτικών ή ιδεολογικών πεποιθήσεων), ο οποίος επίσης αποτελεί προϋπόθεση αναγνώρισης του χρόνου αυτού ως συντάξιμου (πρβλ. ρύθμιση που περιέχεται στο άρθρο 62 ν. 3421/2005, Α' 302). Χρειάζεται, για λόγους αποφυγής δημιουργίας διαφορών να καθορισθεί σχετική διαδικασία.

7. Για την παρ. 7 δεν υπάρχει παρατήρηση.

8. Όπως προκύπτει από την αιτιολογική έκθεση, με την περ. α' της παρ. 8 του σχεδίου νόμου επιδιώκεται η ρητή πρόβλεψη ότι η ρύθμιση που αφορά τα εξάμηνα πτητικής ενέργειας ή ενέργειας αλεξιπτωτιστή ή υποβρύχιου καταστροφέα ή καταδυτικών εξαμήνων, αφορά όλα τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Πυροσβεστικού Σώματος, που έχουν χρόνο υπηρεσίας στις θέσεις αυτές. Αυτό όμως επιχειρείται κατά τρόπο αδόκιμο νομοτεχνικά, διότι ενώ στην παρ. 1 του π.δ. 169/2007 αναφέρεται μόνο σε στρατιωτικούς, με την προτεινόμενη ρύθμιση γίνεται αναφορά «για όσα από τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου υπηρετούν στο Λιμενικό ή στο Πυροσβεστικό Σώμα ή στην Ελληνική Αστυνομία». Κατά συνέπεια απαιτείται με νέα ρύθμιση και η διεύρυνση του υποκειμενικού πεδίου της παρ. 1 του άρθρου 41 του π.δ. 169/2007, ώστε να περιλάβει όχι μόνον τους στρατιωτικούς που αφορά, αλλά και όσους υπηρετούν στο Λιμενικό ή στο Πυροσβεστικό Σώμα ή στην Ελληνική Αστυνομία.

9. Για τη ρύθμιση της παρ. 9 του σχεδίου νόμου παρατηρείται ότι:

A. Μετά τη φράση «Η διάταξη της παρ.14 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007» απαιτείται να τεθεί η φράση «όπως ισχύει», καθότι η αρχική παράγραφος 14 του π.δ. 169/2007 καταργήθηκε και η παρ. 15 που ακολούθησε αναριθμήθηκε σε παρ. 14 με την παρ. 7 του άρθρου 4 του ν. 2660/2008 (Α' 78).

B. Για τη ρύθμιση αυτή έχει ήδη γνωμοδοτήσει θετικώς η Ολομέλεια με τα Πρακτικά της 2^{ης} Ειδικής Συνεδρίασης της 29^{ης} Οκτωβρίου 2014.

10. Στην παρ. 10 μετά τη φράση «του π.δ. 169/2007» να τεθεί η φράση «όπως ισχύει».

11. Στην παρ. 11, για λόγους ορθής νομοτεχνικής διατύπωσης αντί της φράσης «Στις περιπτώσεις αναδρομικών που προκύπτουν ...» να τεθεί η φράση «Στις περιπτώσεις αναδρομικών οικονομικών δικαιωμάτων σε βάρος του Δημόσιου Ταμείου που προκύπτουν ...».

12. A. Στο κείμενο της διάταξης που πρόκειται να αντικατασταθεί (πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 60 του π.δ. 169/2007) αναγράφεται η φράση «στην παράγραφο 2β.» και όχι, ως αναφέρεται στην προτεινόμενη ρύθμιση, «της παραγράφου 2β.» και επομένως η αντικατάστασή της πρέπει να γίνει με τη φράση «στην παράγραφο 2α.».

B. Στην παρ. 12 μετά τη φράση «του π.δ. 169/2007» να τεθεί η φράση «όπως ισχύει».

Επί του άρθρου 2

1. Για τις παρ. 1, 2 και 3 δεν υπάρχει παρατήρηση.

2. Α. Στην περ. α' της παρ. 4 αντί της φράσης «... με την παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 4151/2013 ...» να τεθεί «... με την περ. γ' της παρ.5 του άρθρου 4 του ν. 4151/2013 ...».

Β. Στην περ. β' της παρ. 4 μετά τη φράση «... του ν. 3865/2010» να τεθεί η φράση «όπως ισχύει».

3. Για την παρ. 5 δεν υπάρχει παρατήρηση.

4. Προκειμένου να αποφευχθεί η αδόκιμη φράση «λαμβάνεται εξίσου υπόψη για την εξαίρεση» προτείνεται η αναδιατύπωση της διάταξης της παρ. 6 ως εξής: «Για την εξαίρεση από τις μειώσεις των συντάξεων του άρθρου 11 του ν. 3865/2010 (Α' 120), της παρ. 14 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011 (Α' 180), της παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011 (Α' 226) και του άρθρου 1 του ν. 4051/2012 (Α' 40) που συνδέονται με πιστοποίηση ορισμένου ποσοστού αναπηρίας αρκεί και η γνωμάτευση των υγειονομικών επιτροπών του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.). Για την προσαύξηση της σύνταξης σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Β4 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 αρκεί και η γνωμάτευση των ανωτέρω υγειονομικών επιτροπών».

5. Για την παρ. 7, κατά τη γνώμη που επικράτησε στην Ολομέλεια, η αναζήτηση ασφαλιστικών εισφορών ανεξαρτήτως της παρόδου ικανού χρονικού διαστήματος και εφόσον δεν συντρέχει πταίσμα του υπόχρεου να τις καταβάλλει ενδέχεται να αντίκειται, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών χαρακτηριστικών κάθε ατομικής περίπτωσης, στις αρχές της χρηστής διοίκησης, της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, των αρχών της τυπικής

ασφάλισης και της αρχής της αναλογικότητας. Αυτά ισχύουν υπό την επιφύλαξη της άσκησης της δικαιοδοσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Κατά τη γνώμη που δεν επικράτησε και την οποία υποστήριξαν τα μέλη της Ολομέλειας, Σωτηρία Ντούνη, Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Αντιπρόεδροι, Μαρία Αθανασοπούλου, Κωνσταντίνος Εφεντάκης και Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Σύμβουλοι, η ως άνω προτεινόμενη διάταξη δεν θέτει ιδιαίτερα ζητήματα.

Επί του άρθρου 3

Για το άρθρο 3 δεν υπάρχουν παρατηρήσεις. Σημειώνεται όμως ότι σχεδόν ταυτόσημες ρυθμίσεις με τις προτεινόμενες, με αντίστοιχη, μάλιστα, λεκτική διατύπωση (υπαγωγή νυν και πρώην προσωπικού Ο.Δ.Α.Ζ. στο Ειδικό Συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, κατάργηση ν.δ. 2487/1953, υπαγωγή στο Ειδικό Συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ των ήδη καταβαλλόμενων βάσει του ν.δ. 2487/1953 συντάξεων), έχουν περιληφθεί στις παραγράφους 2 έως και 7 του άρθρου 55 του ν. 4301/2014 (Α' 223) για τις οποίες όμως δεν είχε ληφθεί η γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Επί του άρθρου 4

Δεν υπάρχουν παρατηρήσεις για το άρθρο 4.

Επί του άρθρου 5

Όπως αναγράφεται στην αιτιολογική έκθεση «Με τις προτεινόμενες διατάξεις ορίζεται ότι οι διατάξεις των άρθρων 1 έως και 4, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους υπαλλήλους των ΟΤΑ, των ΝΠΔΔ καθώς και άλλων

φορέων, οι οποίοι συνταξιοδοτούνται με βάση τις δημοσιοϋπαλληλικές συνταξιοδοτικές διατάξεις». Ως εκ τούτου, πρέπει η εισαγωγική φράση της διάταξης να αναδιατυπωθεί με απάλειψη της φράσης «και αυτού», ως εξής: «Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως και 4 εφαρμόζονται ανάλογα και ...».

Επί του άρθρου 6

Δεν υπάρχουν παρατηρήσεις.

Η Ολομέλεια, ύστερα από μακρά διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της, δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση του Συμβούλου Κωνσταντίνου Κωστόπουλου, εκτός από την περίπτωση της παρ. 7 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου όπου έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Μετά το τέλος της συνεδρίασης συντάχθηκε το παρόν Πρακτικό, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από τον Πρόεδρο, υπογράφεται από τον ίδιο και τη Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΑΡΑΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

